

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

BOEKBESPREKING.

Natuurleven der Geheele Aarde, door Prof. Dr. Bastian Schmid. Voor Nederland bewerkt door W. H. Wette, geb. 393 pp., met 30 gekleurde platen en 286 afbeeldingen (N.V. Grauw's Uitgeversmaatschappij, Amsterdam, 1926), prijs f 12.50.

Vijfenvoertig jaar geleden kocht ik in de Oudemannenhuispoort in Amsterdam een dergelijk boek, maar het was iets uitvoeriger, want het bevatte ook de Physica, Chemie, Astronomie en Geologie. Dat was het beroemde Buch der Natur van Schoedler. Misschien bestaat het nog, want ik heb er vele jaren later wel gemoderniseerde bewerkingen van gezien. Maar dit herinner ik mij nog goed, het was een ware schatkamer voor een jongen, die nog al benieuwd was naar het een en ander. Het was accuraat, onderhoudend, goed geïllustreerd en ofschoon het bij zijn groote oppervlakte niet bijzonder diep kon gaan, gaf het toch een geweldig goed overzicht van al die wetenschappen. Het was een uitstekend jongensboek; tegenwoordig zouden wij het ook een goed volksuniversiteitsboek kunnen noemen.

Nu heeft Bastiaan Schmid iets dergelijks gegeven, maar dan alleen voor de Dierkunde, de plantkunde en de delfstofkunde, d.w.z. de mineralogie: geen geologie of palaeontologie. Dat vind ik wel jammer, want de veertienjarigen van tegenwoordig willen daar dolgraag wat meer van weten en ook wel van den „mensch vóór de geschiedenis”.

Maar wat Schmid geeft, is heel goed en hij behandelt alles in systematische volgorde, zoodat dit prachtig geïllustreerde en fraai uitgevoerde werk een bruikbaar metgezel kan worden voor leerboeken, die gebruikt worden op de Hoogere Burgerschool. Aanmerkingen heb ik niet veel te maken en geen enkele belangrijke. 't Is haast overbodig, om te vertellen, dat in het schema van de bloedsomloop de nieren er weer bekaaid af komen. Dat schijnt nu eenmaal niet anders te kunnen.

Van meer belang is het, dat de heer De Wette werkelijk op zeer verdienstelijke wijze het boek voor Nederland heeft bewerkt. Je kunt zoo merken, dat hij voortdurend bedacht is geweest op ons eigen landje in zijn tegenwoordigen toestand. Zodoende is het een zeer geschikt boek geworden, al klinkt de titel dan ook wat hoogdravend. JAC. P. TH.

Albino pimpelmees. — 10 October zag ik in 'n paar berken een tjif-tjaf ruzie maken met een vogeltje, dat op 't eerste gezicht veel geleek op een korte, dikke, gele kanarie. Bij nader weerzien door de „prisma” bleek het een albino-pimpel te zijn. Overall, waar de pimpel blauw behoort te vertoonen, was dit dier zuiver wit; 't geel was bleek; snavel en pootjes rosig, vooral de snavel; oogjes rood. 't Diertje was zeer vlug en levendig en werd door z'n soortgenooten gewoon behandeld; alleen de tjif-tjaf vond hem vreemd en waagde een aanval.

In de omgeving van het Leekstermeer heeft jarenlang een *witte* kiefte gebroed of liever gehuisd, want broeden is niet zeker. Steeds vertoefde 't dier in den broedtijd in dezelfde omgeving. 'k Weet niet zeker te melden, of hij dit jaar ook weer verschenen is.

Zuidhorn.

JAC. BOUMA.

Albino musch. — Eergisteren door Appelscha fietsende, zag ik daar temidden van andere musschen, een geheel wit exemplaar. Naar men mij mededeelde, was de vogel daar den geheelen zomer opgemerkt.

Heerenveen, 13 October 1926.

D. WOLTMAN.

Het Waterwild. — Op initiatief van Dr. Einar Lönnberg te Stockholm, wordt thans in vele staten van Europa een onderzoek ingesteld naar den staat van het waterwild. In Zweden komt men tot het inzicht, dat daar en wellicht in geheel Noord-Europa het aantal der broedende vogels sterk afneemt, vooral dat der eenden, zwanen, ganzen, plevieren, kieviten, snippen, wulpen, ruiters en strandloopers, dus kortweg het jachtwild. De jacht